

Dig som aldrig blev

Intro/Mellanspel

G G/E G G/E

Vers

G C G G/E
Det känns som att jag inte borde sörja.

G C D D7
Varför sakna nåt man ändå aldrig får?

C Am D
Som en saga som man aldrig låter börja.

C Am D
Som en gäst vid dörren som aldrig knackar på utan vänder om och går.

G Am D D
Och allt jag hade förut finns ju fortfarande kvar.

C Am D7 G
Så bara fortsatt vara det vi alla en gång var.

Som en känsla av en dröm man inte minns.

Som att bränna upp en oskrapad lott.

Som att längta efter nån som inte finns.

Som att stå på perrongen utan biljett och vänta på ett tåg som redan gått.

Som att fråga när man inte tänker vänta på nåt svar.

Bara fortsatt vara det vi alla en gång var.

Men aldrig ska du behöva sakna.

För dig ska livet aldrig gå för fort.

Och aldrig ska du behöva vakna

och sitta naken i sängen och se dig omkring och undra vad fan du gjort.

Nej, var du nu än är så är du osårbar.

Så bara fortsatt vara det vi alla en gång var.

Stjärnor tänds till liv när himlen vänder.

De målar om den ifrån svart till mörkdjupt blå.

Känns som jag når dina mjuka små händer.

Och fast jag inte borde det så saknar jag ändå.

För jag tror nog, nej jag vet, du skulle varit underbar.

Men bara fortsatt vara det vi alla,

D7 G G/E
fortsätt vara det vi alla var.

C D G

Till dig från den som aldrig blev din far.

G G/E

G G/E